

เมียวดี ขุมทรัพย์ที่กำลังเริ่มพัฒนา

โพลตฤณเดย์

เมื่อสอง-สามอาทิตย์ก่อน ผมได้เดินทางไปเมียวดี เพื่อพากลุ่มเพื่อนๆ ไปสำรวจตลาด และพบปะพูดคุยเรื่องแนวทางในการค้าในอนาคตกับนักธุรกิจที่นั่น แน่นอนว่าได้เห็นสิ่งต่างๆที่กำลังเกิดขึ้นที่นั่น ซึ่งถ้าไม่นำมาเล่าไม่ได้แล้วครับ เกี่ยวกับถนนถนน

ที่นั่นผมต้องเดินทางไปบ่อยมาก ปีหนึ่งก็หลายหน เนื่องจากเป็นประตูหน้าด่านที่ผมจะต้องส่งสินค้าข้ามด่านจากจุดนี้เข้าสู่อย่างกึ่งตนเอง การไปครั้งนี้ได้พบเห็นความเปลี่ยนแปลงมากมาย ที่น่าทึ่งคือการค้าขายที่นั่น ถ้าสังเกตให้ดีจะเห็นการค้าที่คึกคักมาก รถราเพิ่มขึ้นมากๆ ถนนหนทางเริ่มแออัด

ใครจะเชื่อครับว่าที่เมียวดีจะรถติด ถ้าในปีที่ผ่านมามีคนบอกว่ารถติด คงขำกลิ้งแต่วันนี้ที่นี้รถติดจริงๆแล้วครับ ตามน้องๆที่บริษัทเพื่อนที่นั่นว่ารถราเริ่มติดแบบนี้ตั้งแต่เมื่อไหร่ เขาบอกว่าสักประมาณต้นปีที่ผ่านมาก็เริ่มติดแล้ว ตั้งแต่ถนนจากย่างกุ้งดีขึ้นก็มีรถยนต์โดยสารรุ่นใหม่ๆ เริ่มวิ่งให้บริการวันละไม่ต่ำกว่ายี่สิบเที่ยว

ดังนั้นทุกวันจะมีชาวย่างกุ้งเดินทางมาเที่ยวแม่สอด มารักษาพยาบาลที่แม่สอดมากขึ้น ส่วนมากจะมาพบทันตแพทย์ เพื่อมาทำฟันกัน ส่วนมารักษาโรครักษาไข้เจ็บทั่วไป เขาจะเดินทางมาที่กรุงเทพฯเสียส่วนใหญ่ นอกนั้นก็มาซื้อของกัน และมีบางส่วนก็มาเล่นการพนันที่บ่อนคาสิโนที่มีอยู่ที่นี่เกือบยี่สิบแห่งด้วยกันครับ

ครั้งนี้ผมได้ตั้งใจว่าถ้ามีเวลาจะเดินทางไปดูเมืองใหม่ที่เมืองเซวอ์ก็กู่เพราะได้ยื่นข่านี้มานานแล้ว จึงอยากจะไปเห็นกับตาเสียที แต่เนื่องจากกระแสน้ำเมยที่ไหลกั้นกลางระหว่างประเทศในวันนั้นแรงมาก

น้องๆเขาแนะนำว่าไม่น่าเสี่ยงข้ามไป ก็เลยไม่ได้ไป แต่ก็ได้รับข่าวสารเพื่อนำมาเล่าให้เพื่อนๆแฟนคลับอ่านเพื่อจะได้เตือนใจกันได้ครับ เมื่อไม่สามารถเดินทางไปได้ เวลาที่เตรียมไว้มีเหลือจึงแวะไปนั่งดื่มกาแฟที่บ่อนคาสิโนบ่อนหนึ่งไม่ขอเอ่ยนามเพราะไม่อยากโฆษณาให้เขาครับ

ที่นี้น้องที่พาไปบอกว่าเป็นบ่อนใหญ่ที่สุด มีทั้งสินค้าปลอดภาษี ร้านอาหารไทย ร้านอาหารฝรั่ง ผับ เบียร์สด ร้านกาแฟ และบ่อนคาสิโนขนาดใหญ่ ผมได้เดินเข้าไปดูปรากฏว่าที่นี่เขาใช้ธนบัตรรัฐบาลไทย ทั้งใบแดงใบม่วงใบเทานี้แหละครับ เป็นทุนแท่งพันกัน ผู้เล่นเกือบร้อยละเจ็ดแปดสิบเป็นคนชาติเดียวกับผมล้วนๆ

เจ้ามือแจกไพ่ก็เช่นเดียวกัน เห็นพูดภาษาไทยทุกคน อีกทั้งสาวเสิร์ฟอาหารพนักงานบริการเกือบทั้งหมดก็พูดไทยเกือบหมด มีที่พูดภาษาเมียนมาอยู่ไม่มากเลย ถ้าไม่รู้มาก่อนว่าที่นี่คือประเทศเมียนมา เราคงนึกว่าที่นี่เป็นแผ่นดินไทยนะครับนี่

ส่วนการค้าที่ชายแดนเมียวตินั้น สิ่งที่น่าสังเกตอีกอย่างคือมีรถซาเข้ามายังเมียวติเยอะมาก ส่วนมากสินค้าที่บรรทุกมาจากประเทศเมียนมา จะบรรทุกเอาข้าวโพดแห้งหรือข้าวโพดอาหารสัตว์มาเยอะมาก ผมเห็นผิดสังเกตจึงเข้าไปสอบถามได้ความว่าข้าวโพดอาหารสัตว์เหล่านี้มาจากรัฐฉานเป็นส่วนใหญ่ และปกติแล้วจะต้องส่งออกไปที่ประเทศจีน แต่ปรากฏว่าทางผู้ประกอบการจีนระงับการสั่งซื้อ แต่ข้าวโพดสุกแห้งคาตันแล้วไม่เก็บเกี่ยวก็ไม่ได้ หากเก็บเกี่ยวแล้วยังจะต้องส่งเข้ายุ่งฉางเพื่อจัดเก็บ

แต่เนื่องจากขณะนี้ฝนฤดูฝนย่างเข้ามาแล้ว จึงมีฝนตกหนัก จึงมีความเสี่ยงมากที่จะเก็บรักษาไว้ เกษตรกรชาวเมียนมาจึงจำเป็นต้องขาย กลับถูกระงับคำสั่งซื้อจากผู้ประกอบการจีน จึงหมดทางไป จำเป็นต้องหาทางออกด้วยการขนมาที่ชายแดนไทยเพื่อขายที่นี้ผมไม่อยากจะปรักปรำว่าเป็นเล่ห์เหลี่ยมของพ่อค้าวานิชย์ แต่ทุกครั้งทีผลผลิตออกมามาก ราคาสินค้าเกษตรไม่ยอมลดราคา เขาจึงไม่ยอมส่งคำสั่งซื้อ ราคาที่หล่นลงอย่างรวดเร็ว

นี่คือสังกรรมครับ และถ้าหากพ่อค้าคนไทยเรารู้จักจังหวะของธุรกิจนี้ก็คืออีกหนทางหนึ่งที่สามารถฉกฉวยโอกาสด้วยเช่นกันครับ เกิดเป็นเกษตรกรไม่ว่าที่ไหนก็ตามในโลก หากภาครัฐตามเกมไม่ทัน พ่อค้าวานิชย์ผมคิดว่าก็มีช่องว่างที่จะถูกเล่นเล่ห์เหลี่ยมได้ตลอดเวลาค่ะและเกษตรกรย่อมไม่มีทางที่จะมีอำนาจต่อรอง(Bargaining Power)ที่ดีกว่าพ่อค้าวานิชย์หรอกครับ

ดังนั้นหากผู้ประกอบการไทยได้มีโอกาสเข้าไปดำเนินธุรกิจที่เมียนมา หากเราสามารถที่จะนำเอาความสามารถและเทคโนโลยีด้านอาหารสัตว์หรืออาหารมนุษย์ เข้าไปเปิดโรงงานอุตสาหกรรมให้เป็นเรื่องเป็นราว ผมว่านี่ก็เป็นอีกช่องทางหนึ่งในการแสวงหาการลงทุนที่ยั่งยืนและได้รับประโยชน์สูงสุดได้ครับ

ผมเชื่อว่าจะต้องได้ใจชาวเมียนมาไปเต็มๆเลยละครับ